

TANDORI DEZSŐ

Már csak

Evidenciusz

Ma van a névnapom,
Evidenciusz napja.
Embernek ezt nagyon
megadja anyja-apja.
De ha így sincs egésze,
ott van a felesége.
Többjét a világ hozná,
bár jó-mi-köze hozzá.

Irodalom

Nem túl szerencsés szakma.
Még-innen hagy magadra.
S hogy teljebbjét megadja,
túl késő „légy *magadja*”!

Nem elég

Nem elég, hogy világra
jöttél, jön még a világ.
Hogy lennél bármi mása,
„irodalmat!” kiált.

Idők

Hogy ne legyen oly rémes,
mily kevés van már hátra,
a múltakra ne érezz
jöttöddenül e mába.

Toldás

Foldás: Még csak azt sem
mondhatom: nagyon...

Foldás

Toldás: ... elegendő van az
egészből. Ez az életem. Már csak.

Ömlesztve, törve

Az irodalom: csak
oly olvasás,
mint a lóújság *Racing*
Postnak, kívül-belüljét
tudd, de versenyt ne láss.

Az életem

Ld. a mű végét.

Nincs mit tenni

Nincs tett minni.
Nincs tetten mi.
Nincs mi tettnyi.
Etc. Még csak azt se...
Na, tetssz!
... mondhatom ez.

Poéntalanságok

Ha nem érintkezünk,
az is felszínes legyen.
Én nem írok önnek.
Abszolút érintkezünk.

Legföljebb

Legalább. Semmi „már csak”.

Kép, képp

Ha túl sok a kép,
gyengül az összkép.
Ha túl sok a „képp”,
gyengül az „össz-képp”.

De akkor

Már érdekesebb,
amit nem mondok,
ami
nem történik velem.
De akkor ez
tényleg ne történjen,
ne legyen.
Úgy legyen.
Így le (és fel).

Csak

Egyféleképpen csak
egyféleképp lehet:
hogy semmiféleképpen!

Egy régi

Ott járok a
Szpérónál,
mert ki tudja,
ő hol jár.

A π önellentje

A pontosíthatatlan
szorzószám a pí.
No, így mondd:
„Az ember
a pont a pín!”

Lazán

Fele más
felemás.
Másfele:
más fele
és egésze.

*

Kintse, már csak.
Bentse, mártsak.
Mentse, ten te.

Tematizálatlan

Van-e szervesség,
mely tematizálatlan?
Van-e sík,
mely ily katlan?
Van-e érintkezés
ebben a jegyben?
A jegy: tematizáltság.
Nem kell mihez nem.
Semmi utazásra.

Alap

Nem „a költészetben”
nem értik, de
rögtön azt nem,
ami költészet lehetne.

Társasság, márcsakság

Íróság, társasság, csak
nyilvánvalóbbá tesz:
magad vagy tematizálatlan,
mely nem volt és nem lesz.

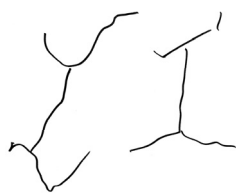
Csak micsodás?

Elaludni.
Csodás.
Csak micsodás?

T. Á. Kutató Úrnak

Ha tudnám: „elég”,
nem lenne „már”,
s általa „még”.
Nem lenne már.
Nem lenne még.

Elválasztó jelek

Az ember elválasztó
jel.
Emberelválasztó jel.

Holt *art* ok...

Art: mű...
Hol tartok?
Se hol,
se vala hol.

El, énem... (rég)

Elém, törten.
Elém, en-tört.
Tört én elem.
Eltört énem.
El, én, törtem.
Törtem én el?
El én törtem?
etc.

Komolyan

Komoly dolgokkal
foglalkozom:
    irodalom (Mándy etc),
    filozófia (tema...)
    J. A., Jékely etc.
De ettől mégis ugyanolyan.
Ugyanolyan gépiesen,
komolyan etc. számolom
az ablakból az
autókat, gödröket,
fákat, az esőt...
de a fáktól, az esőtől
újra minden
kezdeti-komoly.
(Kört jár velünk...)

Nem jutnak

Nem jutnak odáig, hogy
értenék, mit nem értenek.

A magánélet már...

... mindig mások.
Más ok.
(Arany: „Má' sok.”)
De mi az igazi
magán? (Most már csak?)
Csak a tematikátlan
magamagán. Mindig már csak.

Az Úristen

Az Úristen a részletekben
lakik. (Az igazság etc.) Csak:
épp *egész* nincs.
Se épp, se ép, se pép.

Is, se

Borzasztó, ha nincs
kivel beszélni (v. ha
bármilyen van/nincs), ha van
kivel beszélni. Ha történik
(velem) valami, ha nem
történik (semmi). Akkor
mindig (mindkettő) borzasztó?
Nem. Mert van egy *rész*.
(Mindig már csak, most már csak.)

Ha van

Ha nincs tematika,
ne legyen tematizálás.
A „ne legyen” is már
Tematizálás! (Most már
csak azt se mondhatom.)

Tör. Haml.

A TH átkos áldása.
Áldásos átka. (Aztán.)
Aztán. Időben se csak.

Hogy nincs

Valami épp úgy van
megírva, hogy nincs. Így van?

Kell a víz...

... a csapból. Másképp,
ha lezárják, ragacsosak
leszünk hamar (pl. én),
bénulunk, kirekesztődünk.
A gondolkodás száraz
valójánál is rosszabb.
Vizet, vizet! alakítás
és befogadás helyett!

Túl (sok)

Amin nem lehetett
túllépnünk, nem engedi
az írás folytatását.
(Nálam).

– ez az életem?!

Én mintegy

Megvagyok, írva. *Mint*
egy. Minek írjak?
Még csak *azt* se mondhatom.
Mélység-e, ha valaminek
nincs mélye? – Már
csak élek, t. i. most (bef.?)

már csak az jön, hogy
meghalok. Ha nem
is rögtön jön, de rögtön ez
jön. – Már nem tudok
senkiről semmit, mert nem
találok ki többé senkit, már csak.

A hátkép örök

